

ספורט

כדורסל

הכוכב הגדול

כדורסלן מכבי תל-אביב, טל ברודי, שיחק ביום החמישי עם קבוצתו, נגד אריס מסאלוניקי, במסגרת גביע אירופה לקבוצות מחזיקות גביע, נגב את ההצגה. ברודי, יליד אמריקה, שהפך תושב ישראלי וסטודנט באוניברסיטה העברית בירושלים, קלע במשחק זה 42 נקודות. הוא ביצע תרגילים, שהקיפו את 5,000 הצופים באיצטדיון יד-אליהו על רגליהם, בקריאת עידוד ובמחיאות כפיים. כל זאת על אף הקור העז ששרר באיצטדיון.

לשחק פשוט וזקקו. כמו בכל סיפור גדול של הצלחה, היתה גם כאן נקודה שחוררה. ליד ברודי הגדול נראו כל כדורסלני מכבי תל-אביב גמדים. הם שיחקו למענו, ואפילו הכדורסלן הישראלי מספר אחד, הנחום ("תני") כוהן-מינץ, הועמד בצל עלידי מבצעיו של ברודי.

תני, שהיה רגיל עד עתה לקבל עשרות כדורים כשקבוצתו התקיפה, ושהיה קולע

כדורסלן ברודי (מימין) בפעולה משחק מודרני

בדרך-כלל את מירב הנקודות עבורו, לא התבלט הפעם, יצא לפני הסיום בגלל חמש עבירות שנרשמו לחובתו.

הסיבה: ברודי, חניך האסכולה האמריקאית, מוסר כדורים רק לכדורסלנים הנמציים בתנועה. כשכדורסלן-חבר עומד וי מחכה לכדור הוא לא יקבל אותו.

הנהגה העיקרית עד עתה משיטה זו הוא הצעיר תל-אביבי, אמנון אבירן, המרבה לרוץ. הוא קלע ביום החמישי את מספר הנקודות השני אחרי ברודי.

עם זאת, הביעו כמה מהאוהדים התל-אביביים את החשש, כי העובדה שברודי עושה את הכל עשויה לגרום למרידות בקרב חבריו.

בינתיים היו הכדורסלנים מרוצים לאחר הניצחונות. "זה הכדורסל המודרני", אמר אחד מהם, "לשחק פשוט, ולקלוע סלים". השאלה היתה אם ילמדו גם חבריו של ברודי במכבי את דרך המשחק החדשה, ואם ישיכילו לעבוד בצוותא עם הכוכב הגדול.

כדורגל

על קידוש השמות

הנהלת קבוצת הכוח-מכבי רמת-גן פיסרה לפני שבוע את מאמן הקבוצה, אדמונד שמילוביץ. היתה זו פעולה לגיטימית לכל הדעות.

אלא שלאחר ששמעו את חילופי הדברים בישיבה בה הוחלט על סיום עבודתו של המאמן נראו העובדות קצת שונות. אנשי ההנהלה התחכחו במשך שעה על הנושא: שמו של מי יופיע בעיתוני הספורט ובאיו תדירות, וכן מי מהם זכאי ללוות את השחקנים עד למגרש ביום המישחק.

המצב ביתר האגודות בארץ אינו טוב בהרבה. רק מעטים מבין עסקני הספורט בארץ מתעלים לרמתם של מנהלי ועסקני הכוח-מכבי רמת-גן. הקשר בין מצב עגום זה לרמת הכדורגל בארץ הוא ישיר.

ניצחון בבית

אלה מבין צופי הכדורגל הנוהגים בדרך-כלל לבקר במגרשים באזור תל-אביב שוכחים ככלל, כי קיימים גם מגרשים אחרים, צרים הרבה יותר, בהם יושב הקהל כמעט על המגרש, ובהם כל פס של שחקן לרעהו יוצא לאאוס.

מעניין, שדווקא איתן אגודות העורכות את משחקיהן הביתיים באותם מגרשים צרים, מנצחות עליהם ביתר קלות מאשר על מגרש רחב ידיים. הסיבה ברורה: ל-כדורגלנים בעלי ידע מוגבל קל הרבה יותר לשחק על מגרש קטן מאשר על מגרש גדול.

כך, למשל, מנצחת בדרך-כלל הפועל תחת-הקנה על מגרשה הצר, ואילו הפועל ירושלים כמעט ואינה מפסידה בביתה. ו-כמוהן גם מכבי נתניה, מכבי שעריים והפועל רמת-גן, המהוות יריב שקול לכל קבוצה במגרשיהן הצרים.

העובדה שיש בכך משום קיפוח של קבוצות המשחקות על מגרשים גדולים, נוחים ומודרניים יותר אינה מפריעה בינתיים ל-איש.

במיגרש

קופה קוראת לגנב

השעה היתה תשע וחצי בערב ביום החמישי האחרון, כאשר הסתיימה אריות הכסף בקופת איצטדיון יד-אליהו. במיגרש נערכה אותה שעה ההתמודדות בין מכבי תל-אביב וקבוצת אריס מסאלוניקי.

שלושת האנשים בקופת האיצטדיון נטלו את המיזוודות שבדיניהם, ויצאו במכונית אחת לצפון תל-אביב.

בבוקר היום הששי לא נמצא הכסף: סכום של 15 אלף ל"י נעלם.

האיש ממנו נגנב הכסף, האחראי על מכירת הכרטיסים לאותו מופע, מילו גת: "שמתי את המזוודה עם הכסף מתחת למיטה שלי. בדירה היו באותו לילה אשתי ובתי בת ה-14. הכל היה נעול. בבוקר התעוררתי כרגיל, בשש וחצי, אם כל במאמץ. המזוודה לא היתה יותר. אחד התריסים בדירה ודלת הגג בבית היו פרוצים.

צ"ס. "מאוחר יותר התברר, כי מזוודה עם מסמכים וכרטיסי קולנוע נמצאה בשפת הים. הכסף לא נמצא בה."

הקופות הנכונות. גניבת הכסף לא היתה רק פשע פלילי רגיל. מילו ואחיו גדעון הם מהדמויות המוכרות ביותר בחוגי הספורטאים המקומיים. זה שנים שהם מתעסקים בענייני מכירת כרטיסים למופעי ספורט, וכמעט לאחר כל מופע גדול ניתן לראותם עורכים את מאזן ההכנסות. בתקר פה של מיתון היה בכך פיתוי גדול לגנבים פוטנציאליים.

גניבת הכסף אינה נוגעת רק לאגודה שנפגעה. אין ספק כי מרבית אגודות הספורט תאלצנה עתה להקדיש מחשבה לביעה, כיצד להבטיח שהכסף אותו משלמים אוהדיהם עבור הכרטיסים, אמנם יגיע לקופות הנכונות.

צד נוסף: מיד לאחר הגניבה הודיע גזברה הוהתיק של מכבי תל-אביב, ברנארד חואסט, כי אגודתו לא תישא בכל הפסדים, מכיון שאין זה עניינה מה אירע בכסף עד שהגיע אליה. "גת חייב להעביר לנו את כל הסכום בעד הכרטיסים שנימכרו", הוא אמר.

לקראת אמצע השבוע התערפלו העניינים. התברר, כי לא היתה כל התחייבות של ה-ממונים על מכירת הכרטיסים להעביר את כל הכסף. הם אמרו, כי כל תפקידם היה למכור כרטיסים תמורת תשלום מסויים. משנזנב הכסף חייבת מכבי תל-אביב לשאת בנטל.

על מקום היה ברור, כי הריחה, אותו ראו נגד עיניהם אנשי תל-אביב, כשראו את איצטדיון יד-אליהו המלא, לא יגיע ל-כיסם.

הסובלים: הספורטאים, שהמחסור במזומים ינם יפגע בפיתוח ענפי הספורט בהם הם עוסקים.

השיא מתקרב: העדה הראשית

יונה

של

יונה

יונה סופר, עדה-התביעה הראשית ב-משפט מלחי מתאכסנת לה במלון הנשיא בירושלים, במחיר 30 לירות ליום, על חשבון משלמי-המיסים. התביעה משלמת זאת, בתקווה שאולי זה יעניק ליונה סופר הרגשה של בטחון.

גם שוטר לבוש אזרחית מלווה אותה לכל מקום, ושומר עליה, כדי לתת לה הרגשת בטחון.

אבל, השוטר ומלון-הפאר ניתנו לה בגלל סיבה נוספת: גם התביעה רוצה קצת ביטחון. היא חוששת שמא סופר תשתולל לפתע ותקלקל לה את כל המשפט, ועושה הרבה למנוע את זה.

אבל השבוע כאשר נכנסה יונה סופר לאולם בית-המשפט, היא לא נראתה שקטה. היא צחקה הרבה. שוטרים פילסו לה דרך בין הצופים. היא התיישבה בכסא ליד דלת הכניסה, והשוטר הצמוד תתיישב לידה. הוא השגיח עליה, בשעה שענייה התרוצצו סביב במבט של ניצחון. היא נראתה גאה במישמר הפרטי שלה, ונתנה לו כל הזמן הוראות, ובכלל התנהגה כמו כוכבת בתוך קהל מעריצים.

משך ארבעה ימים בריציפות הועלתה יונה

עם הפרקלים

בכניסה ל-בניין בית-המשפט, נפגשת סופר עם מישינה לפרקליט המדינה, גבריאל בך, הדואג למראה עצבנותה.

